

Nejdestruktivnější emocí je pocit viny

Přispívek přidal Jana Koubova
Thursday, 29 May 2014
Aktualizováno Thursday, 29 May 2014

Nejste zodpovědní za to, co prožíváte. Jste bezmocní.
Jste jen výsledkem všech X-faktorů; vzpomínek, nábojů a minulosti, které si sebou nesete jako své podmínění, které vás pohání dít to, co dítáte.....

Nejdestruktivnější emocí NENÍ hněv nebo strach, ale je to vina. Takže když cítíte vinu, způsobujete maximální destrukci planety. Když cítíte vinu, jste bezcenní (je to krutý koloběh). Jste nešťastní, že se nedokážete k druhým vztahovat.

Cítíte se nešťastní a skutečně způsobujete také neštěstí druhým lidem.

Nejste zodpovědní za to, co prožíváte. Jste bezmocní.

Jste jen výsledkem všech X-faktorů; vzpomínek, nábojů a minulosti, které si sebou nesete jako své podmínění, které vás pohání dít to, co dítáte.

S tímto uvědoměním se nebudete cítit tak provinile, možná zodpovědní, ale ne vinný.

Před několika lety v nářadí kole Jeevashram se jeden student náhle stal velmi špatným a zlomyslně začal druhým ubližovat. Niktež studenti se začali od něj distancovat. Dokonce si stěžovali učitelé - Bhagavanovi o tom, jak to býval hodný kluk až do té, když se jeho chování stalo nesnesitelným. Stal se z něj tak špatný příklad.

A tak Bhagavan svolal setkání se všemi studenty a zeptal se jich: "Kolik z vás NEMÁ negativní myšlenky? A kam si myslíte, že všechny ty negativní myšlenky jdou? Nikdo je musí vzít na sebe. Kam jde všechna ta negativita? Nikdo ji musí absorbovat a převzme/bude hrát tuto roli. V této době to může být student a dokonce i učitel. Je to jako když nikdo obituje své vlastní štěstí pro vaše dobro."

Díky této nové informaci, se z tohoto chlapce najednou stal pro nás všechny hrdina. Konečně jsme pochopili, co se děje a začali jsme mu každý den nosit jídlo, a dokonce jsme mu prali prádlo. Byli jsme mu tak vděční. Kdykoliv jsme se dívali na toho chlapce, viděli jsme prodloužení/rozšíření nás samotných.

Následující rok převzal tuto roli náš učitel angličtiny. Byl tak milý a najednou se stal tak krutým. Všichni jsme se stali jeho přítelem a podporovali jsme ho projít tuto fázi, protože jsme si všichni uvědomovali, co se děje.

"Utrpení je pohyb od toho, co je, k tomu, co by bylo. Toto neustálé stávání se něčím/někým, znamená to, když se nikdo snaží přejít od žárlivosti k ne-žárlivosti, od špatného k dobrému, od hloupého k inteligentnímu, od nedokonalého k dokonalému, od rouhavého k posvátnému - to je boj/zápas, který se děje v lidské mysli tisíce let. Sri Bhagavan hovoří: "Obejmi se takový, jaký jsi, to je první a poslední krok. Musíš být tím, kým jsi. Co bys měl být/Kým bys měl být není důležité. Ať jsi kdokoliv, jsi jedinečný. Vesmír tě takové stvořil. Bůh tě tak vytvořil. Pro tebe je jeho práce? Odevzdat se Bohu znamená být sám sebou. Být sám sebou znamená být osvícen."

Sri Bhagavan